

СТАН СИСТЕМИ ТЕХНІЧНОГО СЕРВІСУ АГРАРНИХ ПІДПРИЄМСТВ

Меховський А.В.

Науковий керівник -д.е.н., проф. Корнієцький О.В.

Харківський національний технічний університет сільського господарства

імені Петра Василенка. Харків, Алчевських, 44

кафедра «Організації виробництва, бізнесу та менеджменту»

E-mail: kaf.org07041997@gmail.com

Сучасний стан машинно-тракторного парку в аграрному виробництві є одним з головних факторів, що стримують технологічну модернізацію АПВ, що пов'язано значною мірою з руйнуванням раніше існуючої системи забезпечення й ремонту сільськогосподарської техніки. Для підвищення ефективності використання техніки, у першу чергу, потрібна докорінна реорганізація системи технічного сервісу, впровадження фірмового методу її обслуговування. Однак в умовах скорочення випуску вітчизняної техніки цей процес затягся, хоча вирішувати цю проблему необхідно негайно.

Пропоновані на ринку вітчизняні машини, як правило, мають низькі техніко-економічні показники й недостатню надійність. Це не дозволяє ефективно реалізувати переваги сучасних агротехнологій і спонукує сільгосптоваровиробників купувати більш продуктивну й надійну закордонну техніку.

Разом з тим, реально оцінюючи стан справ, слід зазначити, що в найближчі роки в аграрному виробництві України буде все-таки використовуватися переважно техніка, що зараз перебуває в експлуатації й саме вона повинна забезпечити ефективну роботу всього АПВ країни. Цю обставину й необхідно враховувати, при розгляді перспектив розвитку технічного сервісу.

Світовий досвід сфери агровиробництва показує, що будь-який сільгоспвиробник не може ефективно вести виробництво без розвинутої структури послуг на селі, які як правило, більш якісно й вчасно виконуються спеціалізованими ремонтними підприємствами й службами.

Робота вітчизняної системи технічного сервісу показує, що за останнім часом основні обсяги технічних та ремонтно-технічних робіт в Україні перемістилися безпосередньо до товаровиробників, виконуються інженерно-технічними службами сільгосппідприємств і становлять 95-96 % від загального обсягу робіт (проти 60-65 % у розвинених країнах). Діяльність зводиться в основному до заміни деталей і деяких нескладних вузлів, що призводить до зростання витрат виробництва.

Моніторинг функціонуючої ремонтно-технічної бази забезпечення працездатності існуючого парку машин дозволяє зробити висновки про необхідність подальшого її вдосконалювання з урахуванням зміни форм власності, як в АПВ, так й у сфері сільгоспмашинобудування.